உ

சிவமயம்.

எழுமூர்

வீராசாமி உபாத்தியாயர்

இயற்றிய

சிவசங்கர சதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமி நாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பெற்றது.

மதராவ்ஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

[2-வது பதிப்பு]

1917

விலை பை 9

உ

சிவமயம்.

சிவசங்கர சதகம்.



காப்பு.

வெண்பா.

சிற்சபையிலாடுஞ்சிவசங்கரேசுரன்மேற்
பொற்சதகநாளும்புகலவே—எற்கருளும்
மாதங்கவத்திரத்தான்மாமலரோனும்பணிய
மாதங்கவத்திரத்தான்வந்து.

இதுவுமது.

தேவாதிதேவன்சிவசங்கரேசுரன்மேற்
கோவாமணிச்சதகங்கூறவே—மூவாத்
தவளமதவாரணத்தான்றன்பாவுமெங்கள்
கவளமதவாரணத்தான்காப்பு.

நூல்.

கார்கொண்டமே னியன்மன்றல்சூழ் களிகொண்டசெங் கம லன்றருத், தார்கொண்டவிந் திரன்வானவர் தயைகொண்டமா தவ ரந்தணர், நீர்கொண்டநின் னருள்கொண்டலோ நிறைகொண்ட வர் கறைகண்டனே, சீர்கொண்டசங் கரிபாகனே சிவசங்கரா சிவ சங்கரா. (க)

புல்லாடராவணிவேணியும்பொன்மான்மழுத்திரிசூலமும்
இல்லாமனல்லறனூதிகளினிதாகவன்றொருநால்வருக்
குல்லாசமாவுரைசெய்திடவொளிர்தக்ஷிணாமூர்த்தங்கொடு
செல்லார்சிலைக்கல்லாலின்வாழ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ)

நாணாகவாசுகிமந்தரநன்மத்ததாய்த்திருமாலுடன்
கோணாமல்வானவர்தானவர்கூடிக்கடல்கடையன்றலர்
வாணாளைமாய்த்திடவந்தவவ்வன்னஞ்சையுண்டுயவைத்திடுஞ்
சேணார்பிறையணிவேணியாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩)

தேராகமாநிலமான்மகன்றிறல்சூதனங்கியுமாலுடன்
கூராகவெஞ்சரமாமறைக்கொடுவேகவெம்பரியாகவே
போராரடற்சயவீரர்போற்போய்ப்புன்னகைசெய்தகுறும்
சேரார்திரிபுரமட்டதென்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪)

மூலாகமநெறிகண்டநன்மிருகண்டுமாமுனிபுத்திரன்
மேலாய்மிகுசீற்றங்கொடுமேதிப்பிடர்வருகாலனைக்
காலாலுதைத்தவன்பனைக்காத்தோயிடர்தீர்த்தாளனைச்
சேலார்விழியுமைபாகனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫)

தேடாவரும்பொருடேடிகீட்டிசைநோக்கியேசெலும்வாணிபன்
காடாருமவ்வழிகங்குலிற்கார்மாரியாற்சவலைப்பட
வாடாதெனவொருதோழனாய்வந்தாண்டவாறெனையாளுவாய்
சேடாதனன்பணிபாதனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬)

ஆறுடுமாமுடியும்பணித்தலர்தூவுமாவடிகாணவே
மாறுடுமைந்தன்றந்தையும்மாவன்னமாவாய்க்காண்கிலார்
சீறுடுபாம்பணிவேணியைச்சேய்க்காய்வளைத்தருள்செய்ததென்
சேறுடுகுங்குமவண்ணனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭)

ஐயாவுனக்கணிசெய்ததேனலர்மாலையையந்நாளிலேர்
மையார்குழற்கணிகைக்கணிமறையாளனீவாழ்கோயில்வந்.
தையானாவருள்செய்கெனவணிகேசமார்முடிகாட்டிநீ
செய்யாவதிசயமென்சொல்வேன்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮)

அம்பொன்முடிவல்லாளனார்க்கருளீந்திடுஞ்சேயின்றியே
பைம்பொன்மணிப்பலவீந்துநற்பயனில்லையென்றதனாலுனை

நம்பித்துதிசெயுநாளையினற்பாலனாய்வந்தாண்டசீர்ச்
செம்பொற்சபாபதியெற்கருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯)

வாணாடனைநிலையென்றெழின்மடவார்மயற்கடன்மூழ்கியே
வீணாள்கழித்தேயுன்னிருவிரையார்மலர்ப்பதனாடியே
பேணாதுழன்றிடுமெற்குநீபெருவாழ்வளித்தருள்செய்குவாய்
சேணாகர்பணிதேவனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௦)

மகத்தாதிசைவர்கள்பூசைசெய்மலராய்மதித்துயர்கல்லினை
யகத்தாவலாலுனையேயெறிந்தன்புற்றிடுமச்சாக்கியற்
கிகத்தார்க்கரும்பொருடந்தநீயெனையாளிலவ்விசைநீங்குமோ
செகத்தாதியேயொளிர்சோதியேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௧)

காட்டையுடுப்பூராகவோர்கவிகைக்குளேயரசாண்டிடும்
வேட்டைத்தொழிலெயினப்பிரான்வேதாந்தநின்வதனத்திலார்
ஓட்டைக்கணிற்றன்கண்களையுறவைத்தல்போலென்செய்வன்யான்
சேட்டைப்பொறியற்றோர்பணிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௨)

வில்லார்மணிமுடிசூடியவிதுவின்குலத்துறுபார்த்தன்முன்
பொல்லாதவைம்புலவாதைதயைப்போக்கித்தவஞ்செயவந்துநீ
வில்லாலடியுண்டேயருள்வேடிக்கையேமிகான்றுகாண்
செல்லாரழற்கிரிவாசனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௩)

பாண்டிப்பதிதனில்வாழ்வுகொள்பரிசுத்தவாணிபமாதுனை
வேண்டித்துதித்திடவந்தவள்வீதத்தொழிற்கேகூலியா
யாண்டிட்டபிட்டுண்டவ்வினையாகாமையாலடிநீபடச்
சேண்டங்குவோர்க்கும்பட்டதென்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௪)

உனைநிந்தைசெய்வோர்வாழ்வுதானுடைபட்டிடுமெனவுண்மையே
யெனவெண்ணயாவரும்வானவர்க்கிறையாமுனையிகழ்வானசொற்
றனையேயுரைத்தேதக்கனற்றலைபோய்த்தகர்த்தலையாகினான்
சினமின்மையோர்பெறுசெல்வமேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௫)

ஆதித்தனையொருபாத்திரமாய்க்கொண்டுநீயந்நாளிலே
பூதிப்புனைந்தொளிர்மெய்யொடும்போந்தேகுலாலன்றன்மனஞ்
சோதித்தவர்குணீக்கிழுற்சுகமீந்தநின்மலதேவமால்
சேதித்துனைத்தொழவெற்கருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கசு)

தீதாஞ்சவுமியர்கூடியேதிருநாவினுக்கரசன்றனை
வாதாடிநீற்றறையுய்த்துமேவன்கற்பிணித்தேயத்தியின்
மீதாயெறிந்திடவேயதைமிதப்பிக்குநின்விளையாட்டெனே
சேதாம்பல்போன்றொளிர்வாயனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கஎ)

தொண்டென்றுநீமுறிகாட்டிமுன்சுருதிப்பிராமணனுயவை
யண்டிச்செயுமணநீக்கியெம்மாரூரனுக்கருள்செய்ததைக் [ய்
கண்டிங்குனைத்தொழுவேன்றனைக்காத்தாள்கிலாப்பவமென்சொலா
செண்டேர்விரனதிமோகனுசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கஅ)

மாலஞ்சிவாரிதிபுக்கவுமலரோனரூபமதாகவும்
வேலஞ்சுகண்சசிகேள்வனும்விலகுஞ்சலந்தாசூரநின்
பாலஞ்சவெண்மலைநண்ணவப்பதகன்றனைக்கண்டித்திடுஞ்
சேலஞ்சமாலைவாயனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (ககூ)

அஞ்சாதவன்கொலைசெய்திடவறியாதவன்னிலையெய்திட
மஞ்சார்குழன்மடவார்மயல்மாறாதுழல்வசையாளனியான்
எஞ்சாமனீயெனையாள்வதேயெழிலாகுமீதறியாய்கொலோ
செஞ்சாந்தணிவரைமார்பனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ0)

யோகுற்றவர்க்கருள்செய்யுநீயோகுற்றனையென்றெண்ணியே
பாகுற்றசெஞ்சொல்வாணிதன்பதியேமுதல்முனிவோர்கள்சந்
தேகித்துமாரனையேவுமத்தெய்வத்திறன்மிகநன்றுகாண்
சேகுற்றமூவிலைவேலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உக)

தேவாதிதேவாவுன்றனைத்தியானஞ்செய்தேவருமந்தணன்
மேவாவரும்பசிகொண்டுதன்விளைவாய்திறந்திக்காலையில்

தாவாவருங்கொடிவாயனந்தரவேயதற்கருள்செய்திடுஞ்
சேவார்கொடிப்பணகங்கணுசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உஉ)

தவநீதிசேர்திருவாதவூர்த்தனிநாயகர்க்காயன்றுநீ
நவஞாலமேனரியானதைநவையற்றநற்பரியாக்குமுன்
உவமானமில்லாச்சிறேலாவாமலின்றெனையாளருட்
சிவஞானசற்குருநாதனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ௩)

அம்புற்றசெவ்வனசந்தனையணியார்முனிசிரம்வைத்துமே
வெம்பும்மருங்கானிற்செலவிரைவாகமுன்வருசேனமும்
பம்புஞ்சிறைநிழறந்தவப்பாநிற்குவிண்பாலித்திடுஞ்
செம்பொற்சிலையாயெற்கருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ௪)

கானிற்றிரிபசுவாகிநீகாலன்னருங்கன்றுய்மதில்
வானுற்றிடுஞ்சிகரத்திருவாரூரிவேவுளவன்மகன்
தானுற்றவத்தேர்க்காலிறுற்சாங்கன்றெழுந்தகையென்னகாண்
தேனுற்றகொன்றைத்தாரனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ௫)

கோக்கின்னிறகொடுவெண்மணிக்கோவைப்புனையொருசித்தனய்
மிக்கோர்புகழ்தமிழ்மாறனார்மிளிருஞ்சுவைக்கல்யானையை
இக்குத்தினச்செயவைத்தவுன்னிணையற்றசீரொன்சொல்லுவேன்
செக்கச்சிவந்திடுமேனியாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ௬)

இருந்தாமரைப்பொய்கைக்குளேயிழிபூசுரன்மகனைக்கரா
வருந்தப்பினர்பலநாள்கழித்தவ்வாறறிந்திடுசுந்தரர் [ன்
பொருந்துந்திருப்பதிகஞ்சொலப்புதல்வன்வரும்புகழென்சொல்வே
திருந்தும்பணியணிமார்பனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ௭)

கோங்கார்குழற்சிலையார்நுதற்குயிலார்மொழியயிலார்விழிப்
பங்கேருகவதனத்திருப்பாவைக்குநீபகர்தாயென
மங்காதருள்செயுநின்னையேவாழ்த்தென்றுனேவாராதென்
செங்காவியங்கனிபாகனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ௮)

தாவும்புலிக்கான்மாமுனிதனையற்குணப்பாலற்றனை
மேவித்துதிசெயமாறுயில்வெண்பாற்கடறனையீந்தவுன்
ஏவற்றலைக்கொளுமென்றனுக்கின்றீயவேயொன்றில்லையோ
சேவற்கொடிச்சேய்தந்தையேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௨௯)

தாய்வேண்டிலன்றமர்வேண்டிலன்சற்றும்பிதாதனைவேண்டிலன்
சேய்வேண்டிலன்றமர்வேண்டிலன்செற்றார்நலந்தனைவேண்டிலன்
மாய்வாகுமில்லவள்வேண்டிலன்மாதேவநின்னருள்வேண்டுமுன்
சேய்வேண்டும்வேலினையீந்தவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௦)

படியேழ்சுமந்திடுமானைகள்பதறித்திடுக்கிடவேபணி
இடியுற்றெனத்திகைமேவுவோரிரியத்தவமுனிவோர்விடுந்
துடியைத்தரித்தாயென்மனத்துயர்நீக்கனிற்கரிதாகுமோ
செடியற்றமாமறையோர்புகழ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௧)

அரிதானமானிடதேகமிங்கடியேனெடுத்ததனுன்மிகப்
பெரிதானவுன்னருள்வேண்டினேன்பின்னென்பதேபிழையாகுமே
விரிபானிலாவெயிறுந்தழன்மேவுஞ்சிகைக்கொலையாளராய்த்
திரிதானவர்குலகாலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௨)

சிந்தேழுநற்குவடெட்டுமிச்செகமுஞ்சிதைத்திடுவென்றரை
தந்தேமுனம்முனிவோர்விடத்தழல்வீசியேநின்மீதிலே
வந்தேவிழும்மழுவைக்கரம்வைத்தாயெனக்கருள்வைப்பையோ
செந்தேன்மலர்ப்பதவண்ணலேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௩)

ககனப்பெருவெளியின்மதிகலையுண்ணவல்லவரான்விடும்
இகன்மானைநின்கையிலேந்தலுக்கிழிவல்லவென்றனையுன்பதத்
தகம்வைத்தலீதறியாய்கொலோவடியாருயிர்க்குயிராயுறுஞ்
செகளாதசற்குருபோதநற்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௪)

பழுவத்துள்வாழுரவோர்கடம்பணியால்வருமழல்கால்விழி
யுழுவைக்கொடுங்கதமீறிவந்துறவேயதன்சருமத்தினைத்

தழுவித்தரித்திடுமோடையாய்தமியேற்கருடருவாய்கொலோ
செழுமைத்தருங்கைலாசனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௫)

மாப்போதசங்கமரூபமாய்வந்தன்றாநீயொருமைந்தனைத்
தாப்போதவுண்கறியாவெனத்தருமன்புளோர்க்கேயுன்னருள்
காப்போதுவல்லூற்கன்மனக்கடையேற்குமுண்டாமோசொலாய்
சேப்போதெனும்பதநாதனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௬)

பந்தப்பெருந்தொடராற்றிடப்பயில்வேள்வியோர்தன்னேவலால்
வந்தப்பலபணிதன்னையேமகிழ்சேர்கலன்றானாகவே
சந்தப்புயத்தணிகின்றதுன்றகையென்பனோதையென்பனோ
செந்தண்கடுக்கையின்மாலையாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௭)

பொல்லாதவெங்கொலைசெய்யவேபுகுவன்முயலகனைப்பவம்
இல்லாதவுன்பாதத்துறமியலீயுநின்றனைவாழ்த்துமிக்
கல்லாதவிவ்வெளியன்றனைக்காவாதுனக்கறமோசொலாய்
தில்லாபுரிவாழ்சுந்தராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௮)

செந்நீரிறக்குறளுக்குமுன்செந்தாமரைப்பாதந்தொழத்
தந்தாயருட்கண்ணென்னிலுன்சரணண்டியேசரணென்னுமென்
சிந்தாகுலந்தனைநீக்கிடாச்செயலென்னவிவ்வியலென்னகாண்
செந்தாமரைக்கண்ணன்றொழுஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௯)

பொய்யன்கொலைக்களவுஞ்செயும்பொல்லாதவன்புரையேமிகும்
வெய்யன்பொறாமையையுட்கொளுமிகுபாதகன்மிடியோர்க்கிடாக்
கையன்கறுவினானென்னெறிகருதாதயான்கதிசேரநின்
செய்யன்பருளுளதாகுமோசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௨௦)

கூற்றாக்கள்பற்பலமேய்த்திடுங்கண்ணன்மலர்க்கடவுண்முனம்
முற்றாச்சினங்கொண்டேயவர்முடுகும்பொழுதிறைநீவாச்
சற்றாகிலுமஞ்சாவிதிதலைகொய்தவாமூவாசையைச்
செற்றார்தொழும்பொற்றாளனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௨௧)

மெய்யாகநின்னருள்வேண்டினோர்மேவாதபாக்கியமில்லையாற்
பொய்யாகவாஞ்சையினாலுனைப்போற்றுந்திறம்பொய்யல்லவே
ஐயாவினியடியேற்குநின்னருள்கிட்டுமாறுளதாகநீ
செய்யாவிடிலெவ்வாறுய்வேன்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (சஉ)

அம்போதமேமிகும்வாவியினருகாவுறைந்திடுமந்தணர்
தம்போதமேன்மைகள்குன்றிடச்சமர்செய்தவர்சவமாய்த்திடும்
வெம்போதமாமுகசூரனைவிளியச்செயும்விறல்வீரவென்
செம்போதகந்தனிலுற்றவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சங)

கோம்பொன்றினான்மண்கீறியங்குறுதானவன்றனைமாய்த்துபின்
பம்பும்முயிர்த்தொகையாவையும்பதறச்செயுமொருகேழலை
வெம்புஞ்சினத்தாற்கொன்றதின்வெண்கோடணிவிசயத்தினைச்
செம்பொன்மலர்க்கிறையுஞ்சொலான்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (சச)

பெருமாறனொருகானிலேபலவேட்டைசெய்தேபின்பவர்
வருமாறில்வெம்பசிமேவவுன்வடிவின்றியுண்ணேனென்னநின்
னுருமானவேசெய்யாப்பினுன்னுருவானதென்னோகோசொலாய்
திருமாமறைசொலும்வாயனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சரு)

பந்தார்கரப்பரவைபயில்பருமாமனைக்கொருதூதனா
யந்தாருவின்மலர்தூவவிண்ணயனாதியோர்படியாரெலாஞ்
சிந்தாகுலங்கொளவன்றுநீசென்றாயெனுஞ்சீர்காணவோ
செந்தாமரைத்தாளானதேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சசு)

வைதீகமாமுனியன்பினான்மண்மாரிபெய்வித்தொன்னலர்
நைவித்தபோதவ்வேதியன்றாதகதியேதென்றிடப்
பொய்மேவுமவ்வூர்நீங்குமுன்பொற்பாதகற்குறிபின்வரச்
செய்தாண்டதென்பாலில்லையோசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சஎ)

நயங்கொண்டகார்பெய்யாததானனிவந்திடுங்கலிவெம்மையாற்
பயங்கொண்டுனைப்பூசிப்பவன்பசியான்மெலிந்திடல்நீங்கவே

வயங்கொண்டவெண்மணலைத்தினும்வண்சோறெனச்செய்தன்றுநீ,
செயங்கொண்டதின்றிலையோசொலாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (சஅ)

பாலென்னவேயொளிர்வெள்ளியம்பனிமாமலையுறுதேவைநண்
பாலேதவஞ்செயுமாறுபெண்பாலேவருமுனிவோர்கள்சொல்
லாலேயவர்க்கருள்செய்ததாலடியேற்குமிங்கவர்வேண்டுமா
சேலேமருள்விழிபாகனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சகூ)

ஆனாலுமென்போற்றீயருமையாவுனைப்போற்றாயரும்
வானாட்டுமிவ்வையத்துளும்வாய்பேசமற்றோரின்மையாய்ப்
போனாரெனிலினியாவரென்புகர்நீக்குவார்நீயேயருள்
தேனார்மலர்த்தொடைவேணியாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருo)

திகழுங்கலிங்கத்தாதியன்தேகத்திலாகியகுட்டநோய்
இகழ்வாலவனுயிர்நீக்குவானென்னும்பொழுதினிலுன்னருள்
மிகவாழ்வுதந்தாயாகையான்மிடியேற்குமவ்வினைவேண்டுமோ
செகநாதனேமிகுபோதனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருக)

சிரமாலைகண்டிகைகுண்டலந்திகழ்நீறுகற்றோயாடையொண்
கரமாலையுங்கொடுகானிலேகாயாமருமலர்வண்ணனுங்
கருணாலயாவளிசேயெனக்கனமாதவஞ்செய்போதருள்
சிரமாலையாயருள்பாரையாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருஉ)

மகவாறொருமகமேசெயவளர்விச்சுவவுருவன்னெனுங்
[illegible]லகையாளனைக்குருவாக்கவத்தவனேசெயுந்தவமுறலரி
யகமேகொதித்தவனைக்கொலவடர்தீவினைதீர்த்தாண்டதே
சிகமேலவாசிகபூசிதசிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருங)

துருவாசமாமுனிசாபமேற்சூழ்ந்தேவருமொருநான்குகோட்
டுருவாரணமுனையேத்துமவ்வுழிநீயதைக்காத்தாண்டனை
மருவார்கடற்குள்ளாக்குமிவ்வன்னெஞ்சனக்காமோமுனஞ்
செருவாரணத்துரியைப்புனைசிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருச)

தாரார்சுவேதன்னல்லணிச்சடைகட்டியைம்பொறிவெட்டியே
யோராரிலிங்கப்பூசைசெய்தேத்தும்பொழுதேகாலனும்
வாராதுநாணெறிபோதிலேவந்தாண்டருளெம்மையனே
சீரார்மதிநதிவேணியாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௫)

நாராயணன்மேனாளினின்னகையார்சிலம்பணிதாளினில்
ஓராயிரமலர்கொண்டுநெஞ்சுறவேயருச்சிக்கும்பொழு
தேதாரார்மலரொன்றின்றியேயிருகோககிலோர்கண்சாத்தமற்
சேராழிமாயவனுக்கருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௬)

முற்றுமதியணிவேணியாரூரன்மலையெனவட்டதில்
சற்றுகிலுந்தொலைவில்லெனச்சாற்றுந்தடாதகையின்புற
வற்றுவருட்குறளுண்ணவேமகிழ்தேவமானிடமாவரி
செற்றாதனதளாடையாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௭)

அலையாறுசூடியவெந்தையென்னகட்டிறப்பசியனன்மாறவே
தொலைபாவருள்செய்தாளெனச்சொல்லுங்கடிகைக்கீந்தனை
நிலையாதுமின்றியேவாடுமெற்கேநின்னிருதாடந்தருள்
சிலையார்நுதற்பரைநாயகாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௮)

பொன்மாலைவாரிதிதோயவேபுகலத்திருமகளாகிய
மின்மாலையங்குழனின்னிருமிளிர்பொற்சிலம்படியேற்றிடக்
கன்மாமலராக்கொண்டவாகடல்கூடலில்வரவேயருள்
தென்மாமலைத்தவனார்துதிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௯)

மாயங்கொளுங்கொலைசெய்கலைவலையென்னமாவிழியார்மயல்
போயந்தகான்மறைநூபுரப்பூந்தாளினைத்தொழுவன்பருள்
தூயம்பிகைதனமார்புயாசுடருற்றவெவ்வயில்வெற்றிவேல்
சேயன்றனைப்பெறுமூலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௦)

தங்குஞ்சராசரமோடுமெத்தலமும்படுங்கடைநாளினில்
பொங்குந்திருமாலோடயன்போற்றிப்பணிந்திடமுன்புநின்

அங்கத்திலாரோணஞ்செயுமையாவெனைக்கையாதருள்
சிங்கத்துரிப்புனையண்ணலேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௧)

வேலாவலயந்தன்னையேமேவும்புனற்கரசேவிமுன்
கோலாகலஞ்செய்தாலவாய்குலையச்செயுமவ்வீரனை
வேலாலடுவென்றுக்கிரவேந்தற்கருள்செய்தாண்டனை
சீலாகமமறைமூலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௨)

நயனோர்கபோதகமாகவேநாயேனையாளிறைநீயொரு
நிமிர்மாவலவில்வேடனாய்நிலவித்தொடர்ந்தேஞாலமேல்
நிமியென்னுமன்களிகொள்ளவேநிறைசெல்வமாம்பொருடந்திடுஞ்
சிமயப்பருப்பதவிற்கராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௩)

விக்கியாபனஞ்செய்தீர்ந்திடவேதம்வலோனிலையென்றுமே
முக்கியாதிகாரணமாதவமுனிவோர்துயருறுகாலையிற்
றிக்கியாதினுங்களிகொண்டிடச்சேயென்னவந்தருள்செய்ஐதமால்
சிக்காதெளிவெனையாளுவாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௪)

சுசியுற்றரத்தினம்யாவையுஞ்சோரர்கொடுபோனாரென
அசைவுற்றுசெந்தமிழ்மாறனாராருந்திருச்சவைதன்னிலே
வசியக்குலமன்னாகியேவந்தேநவமணிதந்தவா
சிசுவென்னையாளுனைநம்பினேன்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௫)

அனலார்விழியிருகோடொடுமெதிருங்குரலொடுகூடவிற்
சினமாரவந்தேயேற்றிடுஞ்சிந்தூரமேபொடியாகென
மனுநீதிமாறன்கையினில்மாய்த்தேமகிழ்கொளுநாதயான்
தினநின்பணிசெயுமாறருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௬)

தயவேதுமில்லாதெங்கணுஞ்சார்ந்தெவ்வகையுடலிற்புகுந்
தயர்வேசெயும்பண்டாசரனதிகுரமாய்த்தமரர்க்குமுன்
துயர்யாவுநீத்தருள்செய்தவாதொழுமென்வினைவிடைகொள்ளவா
செயவீரனைத்தருமுக்கிராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௭)

தாரார்புயக்குலசேகரத்தமிழ்மாறனார்நினதாலயம்
பாரார்புகழ்கொண்டேத்துமுன்படிவந்தனைக்கண்டேங்கியே
வாராயராவணிவேணியாமாறித்திருவடிவையெனச்
சீராரருள்செய்தாண்டவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௮)

கனலூற்றிடும்விழியுங்கொடுங்காலூற்றிடும்புழைநாசியும்
மனவேகமோடதிவேகமாய்மடமார்சமணர்களைவிடும்
பனகந்தனைக்கண்டித்துமுன்படியேழ்புகழ்மாறற்கருள்
சினமற்றமாதவர்போற்றிடுஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௯)

தீரமேவுவிண்ணவர்மண்ணவர்செறியைம்புலப்பகைவென்றியல்
வாரமேதருமுனிவோர்க்கெலாம்வாழ்வும்பெறுஞ்சுகநன்னெறித்
தாரமேமுதற்பயனல்கிடுந்தருமப்பரித்துவசத்தனே
சிரமாமலைத்தேவேயருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௦)

காரின்வளங்குன்றித்துயர்க்கடல்வீழ்ந்துழக்கியநிம்பநற்
றாரின்புயக்குலபூடணத்தமிழ்மாறனின்றிருமுன்னர்வந்
தாரின்புறவெனையாளுவாரமலாவெனப்பொற்காசருள்
சீரின்கலாநிதிசேகராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௧)

கனமேகுழல்கயலேவிழிகனியேமொழிதனிமின்னெழில்
அனமேநடையெண்ணாயிரமரிவைக்குமுன்றொடிபூட்டியவ்
வனமேதிகழுமையோடுமேவந்தேயருள்செய்தாய்மனச்
சினமேதவிர்த்தெனையாளுவாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௨)

கோதாம்பலநெறிபோக்கியேகுளிர்பூந்திருவடிதன்னிலே
தீதாம்பலவலர்நீக்கியேதினநன்மலர்கொண்டேத்திட
வாதாம்பலகாரணாதிமும்மலமுன்கெடவந்தாண்டருள்
சீதாம்புயசரணாகதிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௩)

நிதமேயுனைத்துதிசெய்கிலேனினதன்பர்தாடொழுதுய்கிலேன்
மதமேயறக்கலைகற்றிலேன்மனமேநிலைபெறவுற்றிலேன்
கதமேகொண்மாதர்களாசையாற்கவலைப்படாதெனையாள்விக
சிதமேவியதிரிநேத்திராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௪)

போதத்துளேநறையானவைநீபொருளுக்குளேபொருளானவைநீ
வேதத்துளேயொளியானவைநீவிண்ணுக்குளேவெளியானவைநீ
நாதத்துளேவிந்தானவைநீநவையற்றநற்சுவையானவைநீ
சீதப்புனன்மகனாயகாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (எரு)

ஆற்றின்னிடிகரையார்தருவலர்தாமரைத்தளிர்நீரும்வண்
காற்றின்னலைகாற்பாசமாய்க்கடுநோயினான்மிகவாடினேன்
நீற்றைப்புனைந்திடுமெய்யனேநிமலாதடுத்தாட்கொள்ளுவாய்
சீற்றந்தவிர்முனிவோர்தொழுஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (எசு)

கலையைத்தொடர்புலியென்னவேகலுழன்றொடாரவென்னவே
வலையிற்படும்புள்ளென்னமாவழலிற்படும்புழுவென்னவே
மலைவுற்றநோய்தனைநின்கையின்மழுவிற்கிரைதானாக்குவாய்
சிலையாமலையணிகையனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (எஎ)

வதையாவதைத்திடுவாதநோய்மாளும்படியாணின்னருட்
புதையாருளமேவாதசெமபொற்சோதியேபுகழாதியே
விதையாய்மறைவேராய்வருவிமலாமுனிவரர்போற்றிடுஞ்
சிதையாதவற்புதசிற்பராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (எஅ)

கார்கண்டநற்பைங்கூழெனக்கலைகண்டவொண்பிணையென்னவும்
ஏர்கொண்டமாமதிகண்டிடுமெழில்வேலைநீத்தம்போலவே
போர்கொண்டவெண்பிணிநீக்கிநின்புதுமாமலர்த்தாளேயருள்
சீர்கொண்டநற்றேசோமயாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (எகூ)

கோலையேபழுத்திடும்வேற்கணார்க்குருகித்துயர்கொளுமென்மன
நிலைபெற்றிடவருள்செய்குவாய்நிமலாமணக்கமலாலயன்
அலைமேவியதிருமால்பணியமலாவடற்கழையேந்திய
சிலைவேடனையெரிசெய்தவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (அ0)

பாரொன்றுநின்புகழோதிலேன்பாவித்திருவடிதாழ்கிலேன்
நீரொன்றநின்முடியாட்டிலேனினதன்பர்தாடொழுதுய்கிலேன்
போரொன்றும்வெவ்வினைதீர்த்துநின்பொற்றாமரைத்தாளேயருள்
சீரொன்றகார்விடமுண்டவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (அக)

தூதாகினையொருவற்குமுன்றோகைக்குமோர்தாயாயது
போதாமலேயமுதுங்கொடுபொருகானிலேயீந்தாயவர்
மூதாதையோமூதன்னையோமுன்னப்பனோவென்னப்பவ
நீதாமழுப்படையாளனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௨)

நீரும்விடநீரூர்ந்திடுநீணாகமுங்கோணாமதித்
தாரும்மலர்த்தாரும்மணித்தடமார்பமும்மடற்சூலமும்
ஆருந்தழலதுபூத்திடுமணிநீறுமாதொருகூறுமாய்ச்
சீருந்துவெள்விடையாயருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௩)

கல்லாலெறிந்தவருக்குமுன்காலாலுதைத்தவருக்கும்வல்
வில்லாலடித்தவருக்குமேவிளைவாயருள்செய்தாண்டனை
சொல்லாரணமுடிநீடியதூயாவுனைதொழுவன்மனஞ்
செல்லாவெனையுங்காப்பைகொல்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௪)

செந்தாமரைமுகமென்னவேசேலேயிருவிழியென்னவே
சந்தார்தனம்வரையென்னவேதளர்சிற்றிடைதுடியென்னவே
கொந்தார்குழல்முகிலென்னவேகுலையுமடவாராசையாஞ்
சிந்தாகுலந்தீர்த்தாளுவாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௫)

வாதப்பெரும்பிணியோடுளம்வாடித்திகைத்திடுவேனைநின்
பாதத்துகளடைவித்துமுன்பவநோயையுந்தீர்ப்பாய்குழைக்
காதைப்பொரும்விழிபங்கனேகடுவார்ந்தமைக்களனேசெழுஞ்
சீதப்பனிக்கதிர்சூடியசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௬)

அந்தாமரைத்தவிசார்தருமயனேமுதர்பலதேவரு
நந்தாவுயிர்க்குயிராமுனைநாடோறும்வந்தனைசெய்துதே
னுந்தார்மலர்க்கொடுபூசைசெய்துற்றார்களியானென்செய்குவேன்
சிந்தாகரன்வளர்பாகனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௭)

பரமானநின்பதபங்கயம்பணியாமன்மெல்லடிமேவுநா
புரமாதராசையினாலுழல்புலையேனையோர்பொருளாகவே
திரமானநின்சரணாம்புயத்தேனாருட்கடன்மூழ்கவீ
சிரமாலையாயருளப்பனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௮)

அவமானகாரியமென்னிடத்தளவில்லையுன்னடியார்க்குநற்
றவமாம்பணியுஞ்செய்கிலாத்தமியேனினுஞ்சொலவேண்டுமோ
நவமானநின்னருள்செய்வதேநலமாமுமையிடமாகிய
சிவமானதற்பரமூலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௯)

மங்காதகாதலையுன்றன்மேல்வைத்தார்கள்சீர்பெற்றார்களென்
றிங்காரியர்பலருஞ்சொலுமிசைகேட்டுன்மேன்மிகவேட்டவென்
பங்காகிநீயவர்வாய்மொழிபழுதென்றிடாப்படிசெய்குவாய்
சிங்காரமங்களதேவனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௦)

அறியேனையாவறமென்பதையருமாமறைமுடியாயெனக்
குறியேனையாவுளநெக்குறக்குழையேனையாமடவார்கள்மேல்
வெறியேனையாநினதன்பர்தாள்மேவிப்பணிபுரியாதவிச்
சிறியேனையாள்முகலிங்கனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௧)

சதாகாலநின்னருளுண்டுமென்சலனந்தவிர்த்திடவேண்டுமற்
புதாகாரணக்குருவேசொலைமபொறியிற்செலுமனநிற்கபொற்
பதாகார்வணன்பங்கேருகன்பணியும்பழம்பொருளாகுநற்
சிதாகாசசின்மயதேவனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௨)

சுத்தத்திருக்கயிலாயமேற்றோன்றுஞ்சுகாதீதச்சுக
முத்தத்திருக்கின்றோய்நிதமுனிவாதிவந்திடரேசெயு
மித்தத்திருட்கிசைவாகியானிளையாதிருந்திடவேண்டுமென்
சித்தத்திருக்கதைநீக்கியாள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௩)

மனமாதியாங்கரணங்களென்வசமாகவுமயலேதருந்
தனமாதியாமூவாசைநோய்சாராமலிச்சகமீதிலே
இனமாகியாம்பலபேதமேமெய்தாமலென்றனையாளுவாய்
சினமால்விடைமிசையேவருஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௪)

பொருளேதுநின்னருளல்லதுபுகழேதுநின்றுதியல்லது
மருளேதுநின்கழல்கண்டபின்மகிழேதுநின்னன்பல்லதிங்
கிருளேதுனையுட்கொண்டபின்னினையேதெனக்கிப்பூவினிற்
றெருளேதுதைந்திடுவோர்பணிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௫)

அத்தாதிதித்தொழில்சிட்டிசங்காரஞ்செயுமரனேமலத்
தத்தாதியிற்பிறவாநெறிதப்பாதருளிப்போதநீ
சுத்தாதிரிபுரைநாதநற்றுரியங்கடந்திடுசோதியே
சித்தாதியோர்பலருந்துதிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கசு)

துர்ப்போதனைத்தொழிலார்சொலுஞ்சொற்கேட்டென்சுழலாமலே
நற்போதனைக்கிடமாக்கியென்னைவைதீர்த்திடுநாதாந்தநின்
அற்போதனைக்கிலையென்னிடத்தையாவிதேமெய்யாகுமே
சிற்போதசற்குருவேயருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கஎ)

உதையாதிபாற்கரபோற்றியென்னுயிராகிநின்றாய்போற்றியன்
பதையாய்ந்தருள்வாய்போற்றிநல்லானந்தவாரிதிபோற்றிமன்
பதையாவருங்குருபோற்றிபற்பலவாகியபதியேபோற்றியே
சிதையாதசிற்பரபோற்றியேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கஅ)

பரமேந்துபூரணமேந்தியென்பவநாசதற்பரபோற்றியுன் [ன்
வரமேந்துபுண்ணியர்போற்றுகண்மணியேபோற்றிமாநிதிபோற்றிபொ
னுரமேந்துமால்பணிபாதவுத்தமபோற்றிசிற்சுகபோற்றியச்
சிரமேந்துகையாபோற்றிநற்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கக)

போதாசரண்பரிபூரணப்பொருளேசரண்புரையற்றவோர்
நாதாசரணெனையாண்டருணம்பாசரணறையார்மலர்ப்
பாதாசரணென்சொற்கொளும்பரனேசரண்பரிந்தாண்மனோ
நீதாசரண்சிவனேசரண்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (க00)

வான்வாழிநான்மறைவாழியான்வாழ்த்துந்திருச்சதகத்துடன்
மான்வாழியுன்மழுவாழிபொன்மலையன்னவெண்புயம்வாழியுன்
ஞான்வாழியன்பர்கள்வாழியுன்னருள்வாழியாரியர்வாழிசெந்
தேன்வாழ்மலர்ப்பதம்வாழியிச்செகம்வாழியுன்சீர்வாழியே. (க0க)

சிவசங்கர சதகம் முற்றிற்று.

